

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/358/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612202276
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2612202276.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783, Panenská 7, Bratislava, zastúpeného advokátom: JUDr. Helena Strachotová, usadený euroadvokát, Hviezdoslavova 7, Martin, proti odporcovi: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou pre konanie: M. O., pracovníčka Okresného súdu Skalica, o zaplatenie 1.122,89 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti zamietajúcej časti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 17. októbra 2012, č.k. 6C/16/2012-79, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti a v závislom výroku o trovách konania ruší a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 765,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% od 01.07.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Zároveň rozhodol, že zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Senica zo dňa 20.03.2012, č.k. 6C/16/2012-15. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. ako aj ust. § 173 ods. 2 O.s.p. vecne tým, že v konaní bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 896,20 Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach po 42,59 Eur, so splatnosťou vždy ku 15. dňu v mesiaci, počínajúc 15.01.2008. V zmysle predmetnej zmluvy bol odporcovi poskytnutý tiež revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca, z ktorého odporca vyčerpal ku dňu 23.05.2008 peňažné prostriedky v celkovej výške 1.375,12 Eur. Tento sa odporca zaviazal splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5% z tohto rámca, teda vo výške 52,- Eur, splatných ku 10. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané. Odporca svoj záväzok splácať poskytnuté úvery riadne a včas neplnil v dôsledku čoho navrhovateľ listom zo dňa 10.03.2010 a listom zo dňa 26.04.2011 od úverovej zmluvy odstúpil. Celkový dlh odporcu predstavuje sumu 1.122,89 Eur, ktorá pozostáva so sumy 357,89 Eur z titulu nesplácania úveru vo výške 896,20 Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu (306,45 Eur úverová istina + 43,51 Eur zmluvná pokuta za omeškanie so splácaním úveru + 7,93 Eur dlžné úroky, poplatky a poistné), a zo sumy 765,- Eur z titulu nesplácania revolvingového úveru poskytnutého formou úverového rámca (620,64 Eur istina úveru + 54,83 Eur zmluvná pokuta za omeškanie so splácaním úveru + 89,53 Eur z titulu dlžných úrokov, poplatkov a poistného). Nakoľko navrhovateľ si následne v konaní uplatňoval len nárok 765,- Eur, súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 357,89 Eur zamietol a zaviazal odporcu, aby navrhovateľovi zaplatil len sumu 765,- Eur.

Zmluva účastníkov, z ktorej si uplatňuje navrhovateľ plnenie je spotrebiteľskou zmluvou, keďže k jej uzatvoreniu došlo medzi navrhovateľom ako dodávateľom a odporcom ako spotrebiteľom a ako taká nesmie obsahovať neprijateľnú podmienku, tzn. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Je preto neprijateľné, aby spotrebiteľovi vznikla povinnosť platiť neprímerané vysoké zmluvné úroky z omeškania bez ohľadu na to, či počas doby splácania porušil zmluvnú povinnosť na začiatku tejto doby alebo až na jej konci. Navrhovateľ neprihliadol v tomto smere na tie situácie, v ktorých by odporca ako spotrebiteľ mohol po celú dobu splácania riadne plniť svoje povinnosti a úver prestať splácať krátko pred jeho splatením. Súd preto neprijateľnosť zmluvnej úrokovej sadzby vyhodnotil v kontexte s ustálenou súdnou praxou a judikatúrou poukazujúc pritom na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 15Co/52/2011. S poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo navrhovateľovi právo požadovať od odporcu ako dlžníka, popri plnení, aj úroky z omeškania z dlžnej sumy. Súd preto dospel k záveru, že navrhovateľ žiada oprávnené úrok z omeškania a preto zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne v súlade s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. od 01.07.2011 do zaplatenia. Rozhodnutie v časti o trovách konania odôvodnil s použitím § 142 ods. 2 O.s.p. a keďže navrhovateľ mal vo veci úspech len čiastočný rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie v zamietajúcej časti výroku a v časti výroku o náhrade trov konania. Namietal nesprávne zistenie skutkového stavu a právneho posúdenia vecí. Poukázal na odôvodnenie zamietnutia zvyšku žalovanej čiastky s tým, že nakoľko navrhovateľ si následne v konaní uplatnil len nárok na 765,- Eur, súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 357,89 Eur zamietol a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi len sumu 765,- Eur. Takéto tvrdenie nemá oporu v žalobe, ani v žiadnom úkone navrhovateľa ani jeho právneho zástupcu. Naopak navrhovateľ predložil súdu v žalobe a následne prípisom zo dňa 16.10.2012 doklady k úverovej zmluve č. 42657981349001, ako aj úverovej zmluve o kreditnej karte č. 42657981349100. Rozsudok súdu prvého stupňa preto nemá oporu v doložených podkladoch a je v rozpore s vykonaným dokazovaním. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutej časti, návrhu vyhovel alebo vrátil vec prvostupňovému súdu k novému prerokovaniu veci.

Odporca odvolanie nepodal a k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a), d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania - teda v zamietajúcej časti včítane závislého výroku o náhrade trov konania, súc pritom viazaný uplatnenými dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania zrušiť a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 1.122,89 Eur s príslušenstvom, pričom si uplatnil i náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že žalobca poskytol na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 15.12.2007 žalovanému úver vo výške 896,20 Eur na nákup spotrebného tovaru. Zmluva o úvere bola uzatvorená prijatím návrhu žalovaného žalobcom tak, že žalobca za žalovaného uhradil časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru a žalovaný tovar prevzal. Žalobca poskytol žalovanému na základe časti C) návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 15.12.2007 revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca. Žalovaný vyčerpal ku dňu 23.05.2008 z úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.375,12 Eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver špecifikovaný vyššie ad 1/ v 36 mesačných splátkach, každá vo výške 42,59 Eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15.01.2008. Záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nebol splnený. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver špecifikovaný vyššie ad 2/ poskytnutý formou čerpania peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5% z tohto rámca, teda vo výške 52,- Eur, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca,

počínajúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané. Závazok splácať poskytnutý úver riadne a včas však nebol splnený. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas, ktorý mu vyplýva z úverovej zmluvy, nesplnil.

Podľa článku V.-3. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO, a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmlúv o úvere, je žalobca oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej čiastky, so splatením ktorej sa žalovaný dostal do omeškania viac ako 30 dní a bol žalobcom na zaplatenie vyzvaný. V prípade úveru špecifikovaného vyššie

ad 1/ navrhovateľ odporcu vyzval na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 10.05.2011. V prípade úveru špecifikovaného vyššie

ad 2/ navrhovateľ odporcu vyzval na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 26.04.2011. Dňa 30.06.2011 sa stal splatným dlh žalovaného vo výške 357,89 Eur, ktorý vznikol z titulu čerpania peňažných prostriedkov spôsobom špecifikovaným vyššie.

S prihladnutím na stav úverového účtu žalovaného ku dňu podania tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu evidoval veriteľ proti odporcovi (dlžníkovi) pohľadávku vo výške 357,89 Eur. Dňa 31.05.2011 sa stal splatným dlh odporcu vo výške 765,- Eur, ktorý vznikol z titulu čerpania peňažných prostriedkov spôsobom špecifikovaným vyššie. S prihladnutím na stav úverového účtu odporcu ku dňu podania tohto návrhu navrhovateľ evidoval voči odporcovi pohľadávku vo výške 765,- Eur.

V úverovej zmluve bola dojednaná - úroková sadzba vo výške 21,24% ročne, t.j. 0,058% denne, ku dňu podpisu úverovej zmluvy. V období poskytnutia úverovej karty bola úroková sadzba stanovená na 21,24% ročne, t.j. 0,058% denne. S ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný iba ku dňu odstúpenia od úverovej zmluvy, t.j. k 17.04.2011, navrhovateľ si uplatnil aj úrok vo výške 0,058% denne zo sumy 620,64 Eur (úverová istina) od 17.04.2011 do zaplatenia.

V spise je založená žiadosť odporcu o poskytnutie úveru, ktorá je vlastne po jej akceptovaní aj zmluvou o úvere účastníkov č. 2630085 63663819 (bez uvedenia čitateľného dátumu), ktorá v časti C obsahuje aj žiadosť klienta o poskytnutie úverového rámca. Na druhej strane zmluvy sa nachádzajú všeobecné podmienky spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. (VP) pre spotrebiteľské úvery, pričom zo záverečných ustanovení bod V.-11. vyplýva, že VP a SP (sadzobník poplatkov) sú neoddeliteľnou súčasťou všetkých úverových zmlúv uzavretých medzi klientom a CETELEM. Klient potvrdzuje prevzatie jednej kópie Žiadosti/Zmluvy a VP, ktoré sú vytlačené na jej zadnej strane, podpísaním žiadosti. Ak sa stane niektoré ustanovenie zmluvy neplatným, ostatné zostávajú v platnosti.

Z obsahu návrhu potom vyplýva, že navrhovateľ si uplatňuje nárok tak zo spotrebiteľského úveru, ako aj z úveru poskytnutého formou čerpania peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca (kartou). Ďalej v spise sa nachádza odstúpenie navrhovateľa od úverovej zmluvy o kreditnej karte zo dňa 26.04.2011 a odstúpenie od úverovej zmluvy č. 42657981349001.

Súd sa najprv sústredil na zistenie pobytu odporcu a potom mu stanovil opatrovníčku pre konanie v osobe M. O.. Súd vo veci vytýčil termín pojednávania, na ktoré sa účastníci nedostavili. Navrhovateľ svoju neúčast' ospravedlnil do spisu zaslal písomné vyjadrenie zo dňa 16.10.2012 a doložil listinné dôkazy. Na pojednávaní dňa 17.10.2012, súd rozhodol napadnutým rozsudkom po stručnom oboznámení časti listinných dôkazov bez vylúču účastníkov.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si odporca nesplnil svoju povinnosť a navrhovateľovi časť čerpaného úveru nevrátil, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným, ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti predpísané Zákonom o spotrebiteľských úveroch a či teda navrhovateľovi vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie pohľadávok uplatnených zamietnutou časťou návrhu.

Neboli žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „kľude a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval alebo zmluvný vzťah nevznikne. Neboli žiadne pochybnosti ani o tom, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (porov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Mostaza Claro).

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoví z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy. V zmysle článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neodvolateľne zaviazat' spotrebiteľa k podmienkam, s ktorými sa skutočne nemohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, sú v smernicou považované za nekalé. Podľa článku 5 smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p., pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruz v Španielsko* z 21.01.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.05.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.02.1998). Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na

všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“.

Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku je zrejmé, že prvostupňový súd si neurobil jasno v základnej otázke čo je predmetom konania a ktoré nároky, z ktorej zmluvy si navrhovateľ uplatňuje. Nezaoberal sa s obsahom zmluvných dojednaní medzi účastníkmi a ani ich následne nevyhodnotil, keď neskúmal, tzn. či vôbec došlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere a o úverovom rámci a nezaoberal sa ani otázkou platnosti úverových zmluvných podmienok, ako ani otázkou platnosti dojednania konkrétneho zmluvného úroku, zmluvnej pokuty, úroku z omeškania, poplatkov a iných sankcií tak ako boli návrhom a jeho doplnením uplatnené.

Posúdiac odôvodnenie preskúmaného rozsudku podľa vyššie cit. ust. § 157 ods. 2 O.s.p. po zohľadnení jeho vyššie uvedeného výkladu je zrejmé, že prvostupňový súd sa ním dôsledne neriadil. Z odôvodnenia prvostupňového súdu s poukazom na vyššie uvedené nie je možné zistiť, na základe akých skutočností, úvah a myšlienkových postupov dospel súd k záveru, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere. V hodnotení skutkových zistení prvostupňového súdu absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyplývajú zo spisu a vyšli v konaní najavo, avšak súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil. Obsah spisu nedáva odpoveď ani na to, z čoho súd prvého stupňa dospel k názoru, že navrhovateľ si uplatňoval iba nárok vo výške 765,- Eur, keď navrhovateľ sa v tomto zmysle v konaní nevyjadril a neurobil žiadny úkon smerujúci k obmedzeniu žalovaného nároku (čiastočné späťvzatie, zmena návrhu a pod.). Zamietnutie návrhu zostalo potom časťou rozhodnutia, ktorú súd neodôvodnil v súlade s cit. § 157 ods. 2 O.s.p.

S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, keďže účastníkom konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.), i preto, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.), odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a podľa ods. 2 cit. ust. vec vrátil v zrušenom rozsahu súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný (§ 226 O.s.p.), bude opätovne vyhodnotiť naplnenie zákonných podmienok pre priznanie navrhovateľovi návrhom uplatnených nárokov, úrokov, poplatkov a zmluvnej pokuty, v ktorej časti bol návrh navrhovateľa preskúmaným rozsudkom zamietnutý a následne po vykonaní dokazovanie dôsledným oboznámením listín (§ 129 O.s.p.) použitých navrhovateľom ako dôkaz, výsledky vykonaného dokazovanie vyhodnotiť v súlade s § 132 O.s.p. a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.